

6 december 2018.

Sinterklaas.

Ik had vanmorgen het voorrecht om met Sinterklaas te ontbijten.

Dat kan niet zal je zeggen.

Maar dat is nu even niet aan de orde, want veel belangrijker is dat Sinterklaas wel echt bestaat voor bijna een miljoen kinderen tussen 2 en 7 jaar.

Om mijn ontmoeting goed voor te bereiden heb ik me verdiept in de oorsprong van het Sinterklaasfeest.

En dan kom je terecht bij Jan Schenkman, een onderwijzer in Amsterdam, die in 1850 een prentenboek maakte over Sinterklaas.

Een jaar later vond hij dat de Sint een helper moest hebben en hij koos voor een Moorse page. Die dienden in die tijd ook bij de Spaanse adel. Had hij als schrijver voor iemand anders gekozen dan hadden we nu niet al die discussies gehad. Maar dat kon hij, anderhalve eeuw geleden, ook niet weten.

Fantastisch toch dat iemand een boek schrijft dat leidt tot een jaarlijks kinderfeest.

Vergelijk het maar met Nijntje die haar lezertjes zou oproepen om op 12 april alle konijnen een wortel, met het loof er nog aan, te geven. En dat dat wereldwijd ook zou gebeuren.

De Sint vertelde mij dat hij heel erg moe was van het gedoe om zijn Pieten. Ik kon dat wel begrijpen.

En hij zag tegen zijn bezoek van volgend jaar op. Want hoe moest hij dat probleem met die Pieten oplossen? Steeds meer groepen kwamen met bezwaren. Een greep daaruit:

Bij Roet Pieten voelden de schoorsteenvegers zich gediscrimineerd.

Bij Regenboog Pieten leden van het COC.

Zijn vrouwelijke Pieten wilden in het vervolg Piety worden genoemd, want Piet was te mannelijk.

Jonge monniken uit zijn klooster meenemen stuitte op veel weerstand van de Protestanten.

Mensen van het Fries Stamboek vertelden dat ze volgend jaar gingen protesteren omdat zijn paard wit was.

Sommige leden van de Partij voor de Dieren wilde dat hij zich in een scootmobiel moest verplaatsen.

En om net als de Kerstman als solist te opereren was onmogelijk want hij had de Pieten nodig om op de daken te klimmen.

Heel erg vond hij ook dat er steeds meer stemmen opgingen dat hij niet meer met zijn grote boek mocht werken, maar dat het bij de jeugd van nu paste als hij een iPad gebruikte.

Allemaal teveel voor een man van 700 jaar.

Bij Bol.com zag ik dat het boekje van Jan Schenkman nog steeds te koop is.

Misschien kunnen we in de volgende herdruk de Moorse page vervangen door een lichtpaars gekleurde bewoner van een andere planeet. De geschiedenis zal het leren hoe lang het dan duurt voor we weer van discriminatie kunnen spreken.

Bij ons afscheid zei ik hem nog: "Het zijn alleen maar volwassenen die zich druk maken. Het zal de kinderen een zorg zijn hoe de Pieten eruit zien, als Sint en zijn knechtjes volgend jaar maar weer langskomen."